

Εξοχότης!

Εάν δὲν ἤρμεσαν ἡ φιλία, μὴ δὲ ὁδοίαν
 ἀπὸ πολλῶν ἐλὼν μὴ ἐλημύσατε. Εάν δὲν ἤρμεσαν ἡ αὐ-
 θυμική ὑπόσχεσις, δὲν ὁδοίαν μοὶ εἰδῆσατε, ὅτι δέχε-
 μεν σφοδρῶς, σέβωμεν ἤδη, ὅτι, ὡς εὐαίσθητος, καὶ τὰ μέ-
 γιστα φιλάνθρωπος, δέχετε ἀφ' αὐτοῦ μὴ διακρίνει, ἅμα σπυ-
 ροφορηδὴ κατ' ἐμὸν λόγον ἰδίον, ὅτι, μὴ δυνατότος εἶναι τὸν
 ἀγαθὸν πομπηρὸν οἰκογενεῖας νὰ διαμαρτυρηθῇ κατὰ τοῦ
 αὐτοῦ κατὰ, τὸ ὁδοῖον μοὶ προσγίεται μετὰ εἰσοσιτείας-
 τῇ εὐδοκίᾳ ὑποκρίσας, ἀτακτοῦμαι ὑπὸ τῆς γύσης τῆς
 ἐν τῇ σφοδρῇ τῇ φιλοφιλίας μου σιωπῇ νὰ κατεβιβῶ-
 σονται, ἔως διὰ τοῦ θαλάμου ἀπαχθῇ τὸν δεινόν, τὸν
 ὁδοῖον ὑμῶν εἶδε ὁ αἴλιος; εἶδε "l'homme de bien
 dans le malheur est la honte de la fortune".

Τέλος πάντων εἶδε ἀνὴρ ἐν καιρὸν νὰ δια-
 σωθῇ τῇ σκληρῇ, δὲ ὁδοίαν μὴ ἀνέχεται, διορίζοντάς με,
 ἂν ὅχι ἐνταῦθα, ὅπου βελτίως δεῖται ἀνοιχθῇ δέσις, τοῦλάχιστον
 ἐν Ναυόριον, καθηγήτῃ τῇ ἐς Ἑλληνικῇ καὶ ἐν ἀνέμῳ τῇ
 γαλήνῃ.

Αποσπόμενος ὑμῶν οἰκογενεῖας, ἀγαθὸν αὐ-
 τομόνως ἀσπείροισι ἐς διαβεβαιούσας με, κατὰ πόσον
 δύσκαρτα νὰ εὐακουσθῇ ἐν τῇ φιλίᾳ μὴ, ἀλλὰ καὶ
 διακρίσας τὴν ἀνέμῳ γαλήνην μου.

Εἰ καὶ τῇ δὲ Ζ. Ἰβρίν
 1862.

Ὁ ὑμῶν